

[Arbejdsministeren]

alvorlige, det danske samfund har. Derfor kan regeringen altså ikke medvirke til dette ændringsforslag, og vi tvivler på dets effekt.

Med hensyn til lønbekendtgørelsen vedrørende de unge kan jeg sige, at det er regeringens opfattelse, at det principielt bør være arbejdsmarkedets parter, der klarer dette problem. Vi har gentagne gange appelleret til arbejdsmarkedets parter. Vi har fået det svar, at man først i forbindelse med fornyelsen af overenskomsterne har mulighed for at tage spørgsmålet op. Derfor er det vores opfattelse, at det er nødvendigt at videreføre lønbekendtgørelsen, indtil arbejdsmarkedets parter har haft mulighed for at drøfte dette og selv løse problemet, og jeg tror, at det ud fra alle synsvinkler er bedst, hvis arbejdsmarkedets parter selv klarer sine vanskeligheder.

Men jeg må på den anden side sige – inden hr. Waldorff og fru Lilli Gyldenkilde kommer for højt op: vi er nødt til at løse problemet, det kan ikke køre, som det kørte i hovedstadsområdet. Der skal en løsning til, den kan være ubehagelig, den kan være besværlig, men der skal altså en løsning på det problem til, og det tror jeg at arbejdsmarkedets parter selv kan klare.

Imidlertid har vi ikke lagt skjul på over over for arbejdsmarkedets parter, at regeringen var af den opfattelse, at lønbekendtgørelsen i kraft af vedtagelsen af jobskabelsesloven ikke skulle udstrækkes. Dansk Arbejdsgiverforening har over for os lagt stor vægt på, at bekendtgørelsen ikke kom til at gælde for deres område, for hele det private område, og regeringen har også over for kommunerne og over for fagbevægelsen, de faglige organisationer, markeret, at den tidsbegrænsning, der i dag er indeholdt i lønbekendtgørelsen, og som er velbegrundet, selvfølgelig vil blive fastholdt i den nye bekendtgørelse, når jobskabelsesloven er trådt i kraft.

Jeg skal slutte med at gøre en enkelt bemærkning om arbejdsmarkedsnævnene. Der er meget forskellige vurderinger af arbejdsmarkedsnævnene, og mange har udtrykt sig meget kritisk. Jeg tror, at hvis vi fra folketingets side viser tillid til det lokale samarbejde, der er mulighed for i arbejdsmarkedsnævnene, uden vetoret, uden specielt fortrin for nogen, for de lokale faglige organisationer, for de lokale arbejdsgiverorganisationer, for de lokale kommuneorganisationer og for det pågældende amtsråd, så vil arbejdsmarkeds-

nævnene leve op til deres ansvar og tage vel mod loven. Holder vi derimod kommunerne ude, holder vi de lokale virksomheders repræsentanter ude, holder vi de faglige organisationer ude, ja, så er det min erfaring, at så vil enhver tanke om skabelse af varige arbejdspladser i lokalsamfundene på forhånd være dømt. Derfor vil regeringen afvise de forslag, som vidner om mistillid til de lokale arbejdsmarkedsnævne.

Kaj Poulsen (S):

Jeg vil gerne takke ministeren for svaret på mit spørgsmål, som jeg var meget glad for, og jeg skal på den baggrund anmode om at få udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg kan forsikre arbejdsministeren om, at den unavgivne person, som i TV har tilkendegivet sit ubehag ved den tankegang, at arbejdsløshed er noget, der drejer sig om de unge, og at det er de unge, man skal gøre det hele for, stadig væk har den opfattelse. Alle argumenterne om, hvor specielt slemt det er for de unge, kan aldrig overbevise mig, når jeg tænker på, at jeg har kendt folk, der ikke just var unge, men som til gengæld sad med en familie, der skulle forsørges osv., og hvor de altså ikke længere havde et job at forsørge den med.

Men den samme person ved jeg vil bestemt protestere imod, at det er ministeren, der skal stå op og give regler om, hvornår man her i folketinget har lov til at lave taktik, og hvornår man ikke har det. Det virker naturligvis stærkt, når sådanne ord kommer fra en minister, der er med i en regering, der siden valget ikke har bestemt andet end at lave taktik for at drive et bestemt politisk parti op i et bestemt hjørne. Jeg skal indrømme, at det er noget, der taler alvorligt til ens varme følelser, når man hører bemærkninger af den art, og det vil selvfølgelig blive behandlet i den ånd, hvori det er afleveret.

Grethe Fenger Møller (KF):

Arbejdsministeren har som bekendt både sans, talent og forkærlighed for det oratoriske. Men derudover har arbejdsministeren et meget optimistisk sind, synes jeg nok. Ar-